

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorum Dialogorum Libri
Quatuor, Quos Postremo Ipse Recognovit: Argumenta
Singulis Dialogis Praeposuit, Et Sententias Sublicit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Dives.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

straverunt propter regnum cœleste. ^{IV} Qui hoc
potest præstare, præstato.

SENTENTIA.

*Deus ipse propter hominum pervicaciam, ali-
quid interdum permittit, quod alioquin permitten-
dum non esset. Olim fuit mundus minus malus.
Et omnia abeunt in dies in deterius. Libidini re-
sistere, nisi dono Dei nemo potest.*

DIVES. Matth. 19. Marc. 10.
Luc. 18.

ARGUMENTVM.

Jesus ab adolescentे interrogatus, vita-
viam docet, & quam sit ea divitibus diffi-
ciliς, ostendit: deque præmiis suorum
differit.

Adolescens, Jesus, Discipuli.

Magister bone, quid boni faciendum mihi est,
ut vitam æternam adipiscar? *J.* Quid me
dicis bonum? Nemo bonus est, nisi unus Deus.
a) Quod si vis ad vitam pervenire, serva præce-
pta. *A.* Quænam? *J.* Ne adulterato. Ne oc-
cidito. Ne furator. Falsum testimonium ne di-
cito. Ne quem interveritito. Parentem utrum-
que colito. Alterum ut te ipsum diligito. *A.* Hæc
omnia servavi jam a teneris. Quid mihi restat?
J. Probo. Unum tibi deest. Si vis perfectus
esse,

a) Obedientia una est ad salutem.

esse, i venditum rem tuam omnem, & pecuniam
in pauperes erogato, thesaurum habiturus in cœ-
lo: deinde ad me sequendum, crucem ferens, ve-
nito. Eho, abit modestus: est enim perdives. O
mei discipuli, quam difficulter, qui rem habent,
ad regnum cœleste pervenient! Obstupetis? O
filii, quam difficile factu est, ut qui divitiis freti
sunt, in regnum divinum ingrediantur. Dicam
iterum. Facilius est rudentem trajici per foramen
acus, quam divitem in regnum divinum introire.
D. Ecquis igitur poterit servari? *J.* Hoc huma-
nis quidem viribus fieri non potest, sed potest di-
vinis. Nam omnia, quantumvis hominibus ardua
videantur, a Deo tamen fieri possunt. *D.* Nos
quidem (ut vides) reliquiinus omnia, ut te se-
queremur: quid ergo hinc assequemur? *J.* Vos
quidem certe, qui me secuti estis, cum in renovata
vita, in tribunal magnificus confedero, sedebitis
etiam in duodecim tribunalibus, Israelitarum ge-
nus judicantes. Et omnino, quisquis domum, aut
fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut
conjugem, aut liberos, aut agros reliquerit, mei
nominis, & Evangelii, regnique divini gratia, is &
in hoc ævo, etiam inter tot acerba, centuplum ac-
cipiet, & in futura ætate vita fruetur sempiterna.
Sed multi primi erunt ultimi, & ultimi erunt pri-
mi. Nam in regno cœlesti idem usu venit, quod
in quodam patrefamilias, qui primo mane exiit
ad conducendos in vineam suam operarios: &
cum singulis denariis in diem cum eis decidis-
set, eos in vineam dimisit. Iterumque circiter

b) horam tertiam egressus, vidit alios ociosos in foro manentes, quos etiam in vineam suam dimisit, seque eis, quod æquum esset, daturum promisit. Item circa sextam & nonam horam egressus, fecit idem. Hora autem fere undecima egressus, cum alios desides invenisset: Quid hic (inquit) statis totum diem ociosi? Nemo nos conductxit, inquiunt illi. Tum ille: Ite & vos in vineam meam, & quod erit æquum, accipietis. Vespare mundat vineæ dominus procuratori suo, ut operarios convocet, eisque præmium persolvat, initio facto ab ultimis ad primos. Hic, qui venerant hora fere undecimam, singulos receperunt denarios. At primi, qui se plus accepturos rati essent, cum tantundem accepissent, murmurabant in patrem familias, quod ultimos, qui unam horam opus fecissent, ipsis æquavisset, qui totius dicti onus pertulissent, & ardores. Tum ille uni ex eis: Amice, inquit, non facio tibi injuriam. Nonne denario tecum depactus es? Aufer ultimo, quantum tibi. An mihi non licebit meis ultimeo arbitrio? Eone tu c) oculum malignum habes, quia ego sum benignus? Ita in regno cœlesti ultimi primorum, & primi ultimorum conditione erunt. Multi enim sunt evocati, sed pauci electi.

SEN.

- b) Loquitur secundum Judæorum consuetudinem, qui horas mane numerare incipiebant.
c) Invidus es.

SENTENTIA.

*Divitiae magno sunt ad salutem impedimento.
Dives divitiis, denique homines iis, quæ habent
charissima, renunciare, humanis viribus nequeunt:
divinis queunt.*

D I V E S I M M I S E R I C O R S.

Luc. 16.

ARGUMENTVM.

Dives immisericors apud inferos cruciatus, ne tantulam quidem misericordiam ab Abrahamo impetrare potest.

Dives, Abrahamus.

Pater Abrahame, miserere mei: & mitte Lazarum, qui sumino digito in aqua intincto, linguam mihi refrigeret: discrucior enim in hac flammâ. A. Fili! memineris, te bonis in vita: Lazarum malis esse defunctum. Nunc vicissim hic in voluptate, tu in dolore es. Præterea constat omnino inter nos & vos vasta vorago, ut hinc ad vos, aut istinc ad nos aditus transire volentibus non pateat. D. Saltem illud ore te, pater, ut eum mittas in domum mei patris, ut meos fratres (habeo enim quinque) commonefaciat, ne ipsi quoque committant, ut iis in hunc tam tetri cruciatus locum veniendum sit. A. Habent ^{a)} Mosem, & cæteros Vates, eos audiunto. D. Est istud quidem aliquid, pater Abrahame, sed si quis

R 3

a mor-

^{a)} Scripta Mosis.